

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LAATSTE AVONDMAAL

toneelspel in vijf bedrijven

door

Christiane Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3134

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LAATSTE AVONDMAAL* op te voeren moet de naam van auteur *CHRISTIANE VLEUGELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/038
ISBN 978-90-385-12075

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Christiane Vleugels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

WILLY: 60-65 jaar

ELS, zijn echtgenote: 45-50 jaar

MAGDA, de ex-vrouw: 55-60 jaar

ALEX, nieuwe partner van Magda: 55-60 jaar

GEERT, de zoon: 20 jaar

SILVIE, de dochter: 23 jaar

BERT, de buurman: 55-60 jaar

DECOR

We bevinden ons in de woonkamer. De gescheurde gordijnen aan de ramen en het vuile behang kunnen niet verbergen dat er in de verkommerde stadswoning mensen van stand wonen. De inrichting en de diploma's aan de muur leveren daarvoor het bewijs.

KORTE INHOUD

Het jaar 2020. Willy Bracke, ons hoofdpersonage, is een gepensioneerd wetenschapper die voor een vreselijke keuze staat. De wereld is om zeep, alle energiebronnen zijn uitgeput. Vanwege de globale stroompanne heeft de beveiliging van verschillende chemische opslagplaatsen het begeven tijdens een bombardement. Hierdoor is een giftige gaswolk onderweg die alle leven op aarde zal uitroeien. Willy heeft vanwege zijn prestigieuze carrière als gevierd wetenschapper een vrijgeleide ticket voor een plekje op de spaceshuttle. Er mogen hem slechts vier mensen begeleiden. Els, zijn vrouw. Magda zijn ex-vrouw, en zijn twee kinderen Geert en Silvie. Het probleem stelt zich als Magda, zijn ex-vrouw, niet wil vertrekken omdat ze haar kersverse echtgenoot, Alex niet wil achterlaten. Tijdens een afscheidsetentje waarin de dood steeds naderbij komt, tonen de karakters hun ware aard en komen allerhande zaken aan het daglicht...

EERSTE BEDRIJF

(Er is niemand op de scène. Uit de radio weerklinkt een liedje dat onderbroken wordt voor een grimmig nieuwsbericht)

STEM NIEUWSLEZER : Beste luisteraars, wij onderbreken even voor het laatste nieuws omtrent de chemische gifwolk die momenteel de Europese grenzen bereikt heeft. De Koning richtte zich vanmorgen in zijn speech nogmaals tot het volk en drong erop aan kalm te blijven en de woonst vooral niet te verlaten. Dit vanwege de enorme mensenmassa die reeds op de been is. De plunderingen in alle steden waar momenteel grote hongersnood heerst zorgen voor nog meer paniek en chaos. De dodelijke gifwolk die ontstaan is nadat de chemische opslagplaatsen in.... gebombardeerd werden door.... heeft tot hiertoe reeds over de gehele wereld catastrofale gevolgen gekend. Dat de Koning openlijk bekende dat het beter was om de laatste ogenblikken in familiale kring te beleven zorgde bij velen voor beroering. Vooral omdat geweten is dat de Koning na zijn speech door beveiligingsagenten werd begeleid naar het ruimtestation dat nu overgaat tot de laatste evacuaties. De beveiliging op de basis is momenteel versterkt daar er hevig protest is gerezen tegen het vertrek van enkele uitverkorenen. Onze reporter ter plaatse verteld ons hoe de situatie daar nu momenteel is. Ja Ronny, kan je ons vertellen of de Koning al gearriveerd is?

STEM REPORTER : Inderdaad Jan, de Koning is een paar uur geleden gearriveerd en bevindt zich reeds aan boord van de Spaceshuttle die nu elk ogenblik gaat vertrekken. We staan hier nu op zo'n zestal kilometer van de basis waar geen doorkomen aan is vanwege de strenge beveiliging en

(Willy Bracke, arriveert in zijn woonst. Verslagen gooit de gepensioneerde professor zijn aktentas in een hoek, schenkt zichzelf een dubbele whisky en knipt de radio uit. Hij zet zijn glas op de salontafel en ploft uitgeput neer in de zetel. Els Smets, zijn echtgenote, komt niet veel later binnen.)

ELS : Willy? Oh, gelukkig, je bent veilig terug thuis geraakt.

(Willy zit met het hoofd tussen de armen en reageert niet.)

Ik maakte me echt zorgen om je. De radio wordt al de hele morgen onderbroken met nieuws over de paniek die momenteel overal heerst. Het is echt verschrikkelijk! Willy? *(Ze knielt neer naast de zetel en legt een hand op zijn knie.)* Willy... gaat het?

(Willy kijkt op en staart zijn vrouw verslagen aan.)

En? Wat hebben ze gezegd?

WILLY : Wat wil je dat ik zeg?

ELS : Doe niet zo raar. Je weet maar al te best wat ik wil horen.

WILLY : Alsof het nog enigszins iets uitmaakt wat ze gezegd hebben.

ELS : Alsjeblieft Willy, doe niet zo gek! 'Tuurlijk maakt het nog iets uit.

WILLY : Wat voor zin heeft het dan? Het is zwemmen tegen de stroom in.

ELS : *(zucht diep)* Gaan we weer die toer op, ja? *(staat op en schenkt voor zichzelf ook een grote whisky in.)* Alsof het verschil tussen leven en dood niets te betekenen heeft.

WILLY : En al de anderen dan? Heb je al eens aan onze vrienden gedacht? En dan wil ik het niet eens over onze familie hebben.

ELS : 'Tuurlijk heb ik aan onze vrienden gedacht. En aan de familie. Zelfs aan onze burens heb ik gedacht. Aan Annie, Lutgard... aan Guust en zijn hond... Geloof me vrij Willy, ik heb heus wel aan de anderen gedacht.

WILLY : Guust en zijn hond? Tsss, als ze maar een hond hebben dan is het goed.

ELS : Wat heeft dat er nu weer mee te maken?

WILLY : Jij en je honden.

ELS : Willy, begin weer niet hé! Ik heb trouwens maar één hond. En ons Pralinneke, dat is een schatje.

WILLY : Kunnen we dat mormel er alsjeblieft buiten laten?

ELS : Je bent er zelf over begonnen. Willy, ik heb genoeg van je gezever. Antwoord op

mijn vraag! Wat hebben ze nu gezegd?

WILLY : Wat wil je dan dat ik daarop zeg?

ELS : Doe nu niet alsof je vergeten bent wat je vandaag op het consulaat ging vragen!
Of wil je me voor dom verslijten?

WILLY : Zoals ik gisteren al zei, ik vertrek niet zonder mijn kinderen!

ELS : Dat weet ik onderhand al wel. Dat heb je me al meer dan duidelijk gemaakt. Maar wat zeiden ze dan op het consulaat? Mogen ze mee?

WILLY : Els, ik begrijp jou niet. Zelfs al mogen ze mee... je denkt toch niet dat ze hun moeder of oma achter willen laten? Om nog maar te zwijgen van hun vrienden en wie of wat dan ook.

(Els knalt haar glas neer op de salontafel. Willy schrikt.)

ELS : Antwoord! Mogen ze nu mee of niet?

WILLY : Ja! *(diepe zucht)* Ze mogen mee, ja.

ELS : Maar dat is toch fantastisch nieuws? En Magda? Je ex-vrouw, mag ze ook mee?

WILLY : Ja. Ze mag mee. Mijn ticket geeft me het recht vier personen mee te nemen.

ELS : Dat hebben ze toch wel heel duidelijk gemaakt? Ik bedoel, daar is geen twijfel meer over mogelijk?

WILLY : Ik heb het zwart-wit op papier. Er is dus geen twijfel mogelijk, nee.

ELS : Maak dan toch niet zo'n poespas. Vannacht worden we opgehaald, dus moeten de kinderen en Magda nog voor valavond hier zijn. Zo simpel is dat.

(Willy staat op en ijsbeert hoofdschuddend door de woonkamer.)

WILLY : Elsje, Elsje toch. Ik weet niet wat jij je allemaal in je hoofd haalt. Heb jij dan niks begrepen van wat ik je de afgelopen dagen allemaal gezegd heb?

ELS : Willy, begin vooral niet weer over je ex-vrouw. Ik heb je toch al gezegd dat ik het oké vind dat ze mee gaat. En ik beloof je dat ik daar ook in de toekomst geen problemen over ga maken.

WILLY : Alsjeblieft Els. Magda is ondertussen getrouwd met Alex. Dacht je dan dat zij hem zomaar gaat achterlaten?

ELS : Om haar kinderen te redden? Ja! Ik zou dat ook doen.

WILLY : (*lacht sarcastisch*) Jaa, daar twijfel ik dus echt niet aan. Jij zou mij inderdaad achterlaten. Al was het maar om het hachje van je stomme keffer te redden.

ELS : Dat is gemeen. Je weet maar al te goed dat ik er het hart van in ben dat ik ons Pralinneke moet achterlaten.

WILLY : Geloof me vrij Els, die truffel van je kan me gestolen worden.

ELS : Dat weet ik maar al te goed ja. En jouw vrouw kan me eveneens gestolen worden.

WILLY : Ex!

ELS : Juist ja. Ex-vrouw! Als je dat maar niet vergeet!

WILLY : Ik kom net bij haar vandaan.

ELS : Wat?! En wat heeft ze dan gezegd? Gaat ze mee?

WILLY : Wat had je dan gedacht... 'tuurlijk gaat ze niet mee.

ELS : Maar... maar, en de kinderen dan?

WILLY : Zij willen ook niet mee.

ELS : Dus... en wij dan?

WILLY : Dat kan je vast al raden zeker?

ELS : Willy, alsjeblieft. Maak geen grapjes.

WILLY : Da's toch leuk... dan kan je hier bij die keffer van je blijven.

ELS : Daar is niks leuks aan! Ik bedoel, ik wil dolgraag bij Pralinneke blijven... maar, ik... (*begint te huilen.*) Wil jij dan echt dat ik hier bij je blijf? Dus, ik moet alle hoop laten varen?

WILLY : Hoop? Had jij dan nog hoop?

ELS : Ja verdomme! Ik had nog hoop! Maar zelfs dat is blijkbaar teveel gevraagd.

WILLY : (*stapt naar haar toe en neemt haar troostend in de arm.*) Het spijt me schatje. Ik had het maar al te graag anders willen zien aflopen. Maar het ligt niet in mijn handen.

ELS : (*rukt zich boos los.*) Daarin vergis je je. Het ligt wél in jouw handen! Jij hebt het ticket naar de vrijheid. Een ticket voor ons beiden, en de kinderen. Waarom maak je het dan zo ingewikkeld?

WILLY : Simpel. Als ik moet vertrekken zonder de kinderen, dan vertrek ik niet.

ELS : Simpel? Simpel noem jij dat. En ik dan Willy? Ik mag hier dus gewoon wegrotten. Omdat meneer dat beslist heeft, hé! En ik dan Willy?

WILLY : Het spijt me Els.

ELS : Het spijt je? Is dat alles wat je daarop te zeggen hebt? Dat het je spijt?! Jah... mij spijt het ook... Ach, wat heeft het allemaal nog voor zin?

(Willy staart wezenloos voor zich uit terwijl Els de whiskyfles ter hand neemt.)

Whisky?

WILLY : Ja... schenk mij er ook nog maar één. Ik heb in de kelder nog een paar flessen liggen die ik wilde bewaren. Maar...

ELS : Ja, dat heeft nu absoluut geen nut meer. We kunnen ons net zo goed te pletter zuipen.

WILLY : Grandioos idee!

ELS : Ooh, ik kan het nog altijd niet geloven Willy. Typisch voor de mens. Biologische wapens maken die de wereldbevolking vijf keer kunnen uitroeien, en dan panikeren als er iets mis mee gaat. Alsof we de laatste jaren al niet genoeg ellende beleefd hebben. Eerst die grote stroompanne en dan nu die dodelijke gaswolk. Ocharme al die gezinnen met kleine kinderen. Ik mag er niet aan denken. Wat ben ik blij dat ik geen kinderen heb.

WILLY : Voila! Dat is nu precies wat ik wil zeggen. Ik heb wel kinderen en ik weet maar al te goed hoe het voelt om voor deze verschrikkelijke keuze te moeten staan.

ELS : Waarom Willy? Waarom moeten wij nu op zo'n verschrikkelijke manier aan ons einde komen?

WILLY : Hoe had het anders met ons moeten aflopen Els? We zijn hier met veel te veel mensen op deze bol. Als je het mij vraagt, is dit onze straf omdat we de aarde letterlijk uitgeput en misbruikt hebben. Maar ja, wie ben ik? Ik ben maar een klein wetenschapperke dat geprobeerd heeft om van deze wereld een betere plek te maken, en die daar grandioos in gefaald heeft.

ELS : Ach Willy, er hebben er wel meer geprobeerd om de mensen bewuster te doen leven en omgaan met het milieu... Het is zoals je zelf zegt, we zijn nu eenmaal met veel te veel.

WILLY : Ach ja, over rampen gesproken... Magda en Alex komen vanavond, met de

kinderen.

ELS : Hoezo... waarom?

WILLY : Om afscheid te nemen.

ELS : Maar als je niet wil vertrekken? Waarom moeten ze dan afscheid komen nemen?

WILLY : Ik heb hen uitgenodigd voor een etentje. Een afscheidsetentje.

ELS : Een etentje? Ben je nu helemaal op je hoofd gevallen?! Ik heb haast niets in de voorraadkamer liggen en de frigo draait al maanden niet meer. Wat daar in steekt kan maar beter geen daglicht meer zien. En, ik...ik...

WILLY : Els, kalmeer nu toch. Wat maakt het nu toch uit. Dan delen we die blikken met bonen en ik zag ook nog een paar dozen corned beef staan.

ELS : Maar Willy... die bewaarde ik voor ons... pral...

WILLY : Vertel me niet dat die walgelijke hond met ons laatste eten gaat lopen.

ELS : Je hebt gelijk. Er is vast genoeg voor iedereen. Tenminste toch genoeg voor één goede maaltijd. De laatste maaltijd, laat ons het zo zeggen. Hoe... hoelang hebben we nog... denk je?

WILLY : Twee dagen, maximum.

ELS : Heb je het aan Magda verteld? Ik bedoel... dat we niet lang meer hebben?

WILLY : Ja.

ELS : En? Wat zei ze?

WILLY : Wat denk je dat ze zei? Niets. Ze staaarde me alleen maar vragend aan...

ELS : Je hebt gelijk. Ik bedoel... dat ze komen eten. Misschien is het zo het beste. Voor de laatste keer allemaal samen aan tafel.

WILLY : Alsof we ooit allemaal samen aan tafel hebben gezeten?

ELS : Inderdaad. Wat stom van mij om dat te zeggen. Ik kan me niet herinneren dat we ooit samen aan tafel hebben gezeten, om te eten... Magda en ik...

WILLY : Beter laat dan nooit.

ELS : Waarom? Nooit - was voor mij best oké. Waarom dan nu Willy?

WILLY : Omdat het einde nadert Els. Mag ik mij in mijn laatste uren dan omringen met mensen die alles voor mij betekenen?

ELS : Ja Willy. Dat mag jij. En telt dat ook voor mij?

WILLY : 'Tuurlijk. Maar, hoe bedoel je dat?

ELS : Awel, mag ik mij ook omringen met iets dat veel voor mij betekent?

WILLY : Maar jij hebt toch geen familie meer? Ochot, nu valt mijne frank. O nee hé, Els! Als je daar die harige rat mee bedoelt, dan... dan, geloof me, dan eten we vanavond vers gestoofd vlees. Hondenvlees!

ELS : Ocharme mijn klein Pralinneke. Iedereen heeft het altijd maar op dat arm mager beestje gemunt. Kun je geloven dat ik gisteren zelfs Bert, de buurman, in onze tuin zag sluipen met een vangnet.

WILLY : Ja. Dat kan ik goed geloven. Ocharme.

ELS : Inderdaad! Ocharme dat beestje.

WILLY : Niks ocharme dat beestje. Ocharme Bert, ja! Wie weet hoe lang het geleden is dat die man nog iets gegeten heeft? Alle voorraden zijn op en er is nergens nog eten te vinden of te krijgen. *(staat op en stapt resoluut naar de deur.)*

ELS : Waar ga je naartoe?

WILLY : Ik ga Bert uitnodigen voor dat etentje vanavond.

ELS : Wat? Ben je nu helemaal op je hoofd gevallen! Willy?

(Maar Willy hoort haar niet meer.)

Hoe is dat nu in Godsnaam toch mogelijk.

(Els ijsbeert zenuwachtig door de kamer tot Willy niet veel later terugkeert.)

WILLY : Voila, die mens is weeral gelukkig.

ELS : Maar Willy toch. Wat voor nut heeft dat nu toch? Is die whisky je soms helemaal naar het hoofd gestegen? Dat je nu net die griezel wil uitnodigen. Van die man komen mijn nekharen overeind.

WILLY : Als ik zo naar je kijk komt er bij mij ook iets overeind. Kom hier vrouw! *(grijpt Els vast en kust haar onstuimig.)*

ELS : *(buiten adem)* Wat, wat gaan we nu krijgen? Het oud zot?!

WILLY : Ik voel me plots enorm energiek. Wat denk je... gaan we even naar de slaapkamer? Voor... je weet wel?

ELS : Maar Willy toch. Daar is het nu toch absoluut het moment niet voor! ... Hoor ik daar ons Praline keffen?

WILLY : Elske, vergeet dat mormel voor een keer.

(Willy knijpt haar in het achterste en duwt haar naar de slaapkamer waar ze lachend verdwijnen. Niet veel later komen ze weer tevoorschijn. Willy heeft het hemd los en Els knoopt de knoopjes van haar jurk terug dicht. Willy ploft teleurgesteld neer in zijn zetel en drinkt zijn glas verder leeg.)

ELS : Och, trek het u niet aan. Wat zou je willen.? Met al die stress van de afgelopen maanden?

WILLY : Als je maar weet dat ik van je houd.

ELS : Het is lang geleden dat je dat nog gezegd hebt.

WILLY : Maar ik meen het wel degelijk.

ELS : Dat heb ik daarnet gevoeld, ja. Alee ja, bijna.

WILLY : Het spijt me.

(Els zucht diep en gaat aan het raam staan waar ze stilzwijgend naar buiten staart.)

Gaat het?

ELS : Of het gaat? Nee. Het gaat helemaal niet. *(Snikt het uit)* En vandaag is net de dag dat we, tien jaar geleden, mekaar voor het eerst gekust hebben.

WILLY : Els, ik...

ELS : Laat me met rust! Dit heeft geen enkele zin. *(rent de kamer uit.)*

(Willy sluit de ogen.)

Black-out.

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Els is druk bezig met het dekken van de tafel en roept naar Willy die zich in de keuken bevindt.)

ELS : Willy?

WILLY : Jaa?

ELS : Breng jij het bestek even?

WILLY : Hier ben ik ermee, mijn lief vrouwtje.

ELS : Heb jij Praline nog gezien?

WILLY : Euh... ja, zeker?

ELS : Je hebt ze toch niet in de tuin uitgelaten?

WILLY : Euh... nee. Ik heb ze enkel even op het koertje gelaten. En, ik snap niet, dat zo'n klein beestje, dat amper iets te eten krijgt, zoveel drol kan leggen.

ELS : Willy alsjeblief, begin weer niet he!

WILLY : Het is toch waar zeker? Dat we daar nooit geen studies naar gedaan hebben. Hondenpoep omzetten naar methaan. Heel onze woning zou verwarmd kunnen worden, alleen door de drollen van onze hond.

ELS : Awel ja, mijnheer de wetenschapper. Waarom heb je daar dan nooit studies over gedaan? Dan had je nog iets nuttigs kunnen betekenen voor de wereld.

WILLY : Er was al een overschot aan stront in de wereld.

ELS : Typisch.

WILLY : En wat had je dan tegen je moeder zaliger verteld als ze naar het beroep van uw toekomstige echtgenoot had gevraagd? Ma, mag ik u mijn verloofde voorstellen. Hij doet research op hondenstront!

ELS : Willy, begin weer niet over ons Ma hé! Waarom moet jij ons ma er altijd bijhalen? *(slaat een kruisteken.)*

WILLY : Gewoon. Ik kon nooit iets goed doen in dat mens haar ogen.

ELS : Hoe laat komen onze gasten?

WILLY : *(kijkt door het raam.)* Bert kan elk ogenblik hier zijn.

ELS : Wat? Zo vroeg?

WILLY : Ja. Hij heeft namelijk een zeer smakelijke verassing bij zich. Kun je geloven

dat hij me daarstraks vertelde dat hij via zijn schoonbroer een konijn op de kop had kunnen tikken?

ELS : Een konijn? Zijn die er dan nog?

WILLY : Blijkbaar.

ELS : Maar, dat moet hem een fortuin hebben gekost. Zeg, maar hoe kan Bert dat nu betaald hebben? Want zo dik was die met zijn schoonbroer niet bevriend, dat die hem een kostbaar konijn cadeau zou doen.

WILLY : Elske, de wereld is om zeep. Geld heeft geen waarde meer. Ik heb iets gehoord over een ruil met een fles Cola.

ELS : Cola? Maar nee, jij ziet ze vliegen Willy. Cola, dat is nog veel duurder. En nog veel zeldzamer.

(TRIIING. De deurbel gaat.)

WILLY : Dat zal Bert zijn!

(Willy verdwijnt en komt op met de buurman Bert die zich voor het etentje heeft uitgedost. Bert is in de 40 en heeft een bultrug.)

Ziehier Elsje, Bert is gearriveerd.

BERT : Een goedenavond mevrouw Bracke. Nogmaals hartelijk bedankt voor de uitnodiging.

ELS : Daar moet je mijn man voor bedanken Bert.

WILLY : Zet je Bert. Mag ik je een glaasje whisky aanbieden?

BERT : Euh, liever niet Willy. Ik heb al even niet gegeten en ik vrees dat ik van één glas wel eens op mijn kop zou kunnen staan. Ik zou veel liever eerst wat van de maaltijd willen genieten.

WILLY : Dan vrees ik dat ik je slechts een glaasje lauw, afgekookt water kan aanbieden. De waterzuiveringsinstallatie heeft het namelijk enkele maanden geleden begeven, tezamen met de stroomgenerator.

BERT : *(opent een zak die hij bij zich draagt en haalt een stoffige fles Cola boven.)* Ze is al wat over tijd. Maar als je het mij vraagt, dan gaat die nog heel goed

smaken.

ELS : (*grijpt geschokt naar haar keel en likt zich de lippen bij het zien van de fles.*)

Coca Cola? Maar Bert, hoe kom jij daar aan?

BERT : Die bewaarde ik voor het allerlaatste moment. Nooit geweten dat ik ze in zo'n uitzonderlijke omstandigheden zou mogen openen.

ELS : Ongelooflijk!

BERT : Wilt u soms ook graag een glaasje mevrouw Bracke?

ELS : Els. Noem me alsjeblieft Els! En ja hoor, daar wil ik heel graag een likje van in mijn whisky.

BERT : Je hoort het Willy. Schenk je vrouw er ook maar eentje.

WILLY : 'Tuurlijk. Alleen maar te hopen dat het goedje nog te drinken valt. (*opent de fles en ruikt eraan.*) Dat lijkt mij prima in orde. (*schenkt een glas voor Bert en houdt het even naar het licht.*) Zelfs niet geschikt. Maar ja, veel prik zal je niet moeten verwachten. Alsjeblief Bert. Op je gezondheid.

BERT : Gezondheid? Waar hebben we dat nog voor nodig? We kunnen beter toasten op... een zachte dood.

WILLY : Laat het ons vanavond alsjeblieft niet over de dood hebben hé? Laat ons proberen dat even te vergeten.

ELS : Vergeten? Da's een goeie. Alsof dat enigszins mogelijk is.

WILLY : (*schenkt Els een whisky-cola.*) Sorry schatje, beeld je maar in dat er ijs in zit.

ELS : Dat wordt moeilijk. Ik ben nog volop bezig met proberen te vergeten dat ik dood ga.

BERT : Troost u Els, we gaan allemaal dood.

WILLY : Amaai zenne! Wat een bende triestigaards. Laat ons het nu alsjeblieft over iets anders hebben, ja?

BERT : Inderdaad Willy. Het duurt nog minstens 48 uur vooraleer de giftige gaswolk ons land bereikt. Dus kunnen we maar beter het beste maken van die laatste uren.

ELS : 48 uren. Het lijkt zoveel... en tegelijk ook niks.

BERT : Och ja. (*zucht*) Je moet maar geluk hebben hé? Zoals die mensen die uitverkoren zijn om naar het ruimtestation te gaan? Ik dacht dat enkel grote wetenschappers zoals een Steven Hawking, of een multi miljonair zoals Bill

Gates daar een ticket naartoe zou kunnen bemachtigen. Maar ik hoorde gisteren Gerda met Ciriël praten. Blijkt dat er zelfs burgers zijn uitverkoren die een plaatsje in de Space shuttles kregen toegewezen. Volgens Gerda vertrekken vannacht 50 burgers met de laatste vlucht. Haar broer heeft nog voor het ministerie gewerkt, dus die roddel zal wel op enige waarheid berusten.

(Els en Willy delen een verraste blik.)

Jaja. Je moet maar geluk hebben.

WILLY : Zeg Bert, maar nu even over iets anders. Had je me daarstraks niet iets over een konijn verteld?

BERT : Juist ja! Zou ik het nog bijna vergeten. *(opent zijn tas en haalt een stoofpot tevoorschijn.)* Ik heb de vrijheid genomen van het al wat aan te stoven. Stel u er maar niet te veel bij voor. Het is maar een mager beestje zenne.

WILLY : Of had je zo'n honger dat je het niet kon laten om er al aan te zitten?

BERT : Absoluut niet! Als je het mij vraagt heeft dat beestje ook honger geleden vooraleer mijn schoonbroer het wist te strikken.

ELS : Het mag al een wonder heten dat uw broer er één te pakken heeft gekregen. Het is maar te hopen dat het geen kat is.

BERT : *(haalt de schouders op.)* Tja, wie zal het zeggen? Het beest was al gestroopt toen hij het bracht.

ELS : *(opent het deksel en ruikt.)* Mijn God. Wat ruikt dat heerlijk. Het kan mij gestolen worden. Kat of geen kat! Ik zet het snel nog wat op het vuur.

BERT : Zo is het. Kat, konijn... hond. Wat kan het ons schelen? Als het maar smaakt.

ELS : Huh?

WILLY : En laat het in Godsnaam niet aanbranden!

ELS : Zal het gaan ja. *(verdwijnt naar de keuken.)*

BERT : Mmmm, zalig. *(drinkt van zijn Cola.)*

WILLY : Jaja. Dat kan goed smaken. *(nuttigt zijn whisky.)*

BERT : Heb jij daar soms al eens iets over horen zeggen Willy?

WILLY : Waarover?

BERT : Awel, over die burgers die een ticket hebben naar de vrijheid?

WILLY : Tja. Wat wil je dat ik daar over zeg Bert?

BERT : Gewoon... is het waar of is dat uit de lucht gegrepen?

WILLY : Je hebt dus een zwaar vermoeden dat ik daar meer over weet?

BERT : Hm, ik denk dat we dat allebei wel weten, hé Willy? Ik bedoel... er is al bijna een jaar geen benzine meer te verkrijgen. Rijdende auto's zijn al even zeldzaam als konijnen. En een week geleden stopt hier ineens een sjieke zwarte voiture voor uw deur. Dat zet een mens aan het denken hé Willy?

WILLY : Wel... Je mag het van mijn part ook weten. Na vanavond zal het trouwens geen geheim meer zijn.

ELS : *(vervoegd het gezelschap.)* Wat is geen geheim?

WILLY : Dat ik een plek in de Shuttle aangeboden heb gekregen.

BERT : Dus toch.

ELS : Willy! Is dat nu wel verstandig om dat rond te bazuinen?

WILLY : Rondbazuinen? We zitten hier maar met zijn drieën. En, waarover denk je dat er vanavond aan tafel gesproken zal worden?

ELS : Het is al goed.

BERT : Wel Willy, als je het mij vraagt... jij hebt dat verdiend! Jij hebt veel voor de gemeenschap gedaan met je research.

WILLY : Alleen jammer dat het niets heeft uitgehaald. Kijk naar de wereld!

BERT : Tja.

ELS : En daarbij. Wat maakt het ook allemaal uit. Mijnheer hier verkiest om thuis te blijven.

WILLY : Elske, zou je niet beter naar dat stoofpotje gaan kijken?

ELS : Niet overdrijven hé Willy. Ik kom er net vandaan.

BERT : Hoezo, je blijft? Wil jij hier dan niet weg Willy?

WILLY : 'Tuurlijk wil ik hier weg! Wie wil er nu graag sterven als je weet dat er een kleine kans bestaat om deze nachtmerrie te overleven?

ELS : Ja Willy. Wie? Hé? Wie?

WILLY : Els Alsjeblieft. Ik heb hier mijn buik van vol!

ELS : Dat is goed. Heb er je buik dan maar van vol. Des te meer eten is er voor ons.

WILLY : Als je het niet laat aanbranden ja!

ELS : De pot op Willy! De pot op! *(verdwijnt weer naar de keuken.)*

BERT : Ai. Vertel Willy. Waarom wil jij niet ontsnappen uit deze waanzin?

WILLY : Snap je dat dan niet Bert? Ik heb wel nog twee kinderen hé.

BERT : Dus dat ticket is enkel voor jezelf? Mag Els dan ook niet mee?

WILLY : Jawel. Natuurlijk mag Els mee. Weet jij, dat ik vandaag op Els haar kapotte fiets, helemaal naar het consulaat gepeddeld ben om daar om toestemming te gaan smeken om mijn kinderen en zelfs mijn ex-vrouw en haar man te mogen meenemen?

BERT : Jouw ex-vrouw Magda? En was Els daar gelukkig mee?

WILLY : Els is daar compleet gelukkig mee.

BERT : Jij gelukzak. Dan vraag ik mij toch af wat het probleem kan zijn.

WILLY : Ik kreeg toestemming om slechts vier mensen mee te nemen.

BERT : *(telt op zijn hand.)* Els, twee kinderen, Magda... Dus, de echtgenoot van Magda...?

WILLY : Inderdaad. De echtgenoot van Magda kan niet mee.

BERT : En wat nu?

WILLY : Gewoon, miserie hé. Mijn kinderen willen niet mee omdat hun moeder niet mee wil omdat die haar nieuwe partner niet wil achterlaten.

BERT : Tja, dat is inderdaad miserie. Ik begrijp je probleem.

WILLY : Het zou nochtans heel makkelijk moeten zijn. Als je de keuze hebt tussen leven of sterven... Maar nee, zelfs die keuze is blijkbaar niet snel gemaakt.

BERT : En als jij thuisblijft... dan kan Els ook niet vertrekken ?

WILLY : Inderdaad. Dus ook daar moet ik mee leren leven.

BERT : Troost je. Lang zal je daar niet mee te leven hebben. Binnen 48 uren zijn alle onze problemen van de baan.

WILLY : Grappig Bert. Héél grappig!

ELS : *(komt de kamer terug binnen.)* Willy, ik zie Praline niet op het koertje en al zeker niet in het huis.

WILLY : Dat kan niet. Ik heb ze daarjuist nog voor mijn voeten gehad.

ELS : Dan zal ze zich vast verstopt hebben voor Bert. Wat wil je, na die poging tot kidnappen.

BERT : Maar enfin Els. Ik wilde dat beestje enkel strelen.

ELS : En wat was je dan met dat vangnet van plan? Vlinders vangen?